

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Anden behandling af lovforslag nr. L 32: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Initiativer mod terrorisme m.v. – opfølgning på FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1373 af 28. september 2001 om bekæmpelse af terrorisme).

Af integrationsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsat 13/12 2001. Første behandling 31/1 2002. Betænkning 21/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Første næstformand (Svend Auken):

Der skal være mere ro af hensyn til ordførerne og os alle sammen.

Forhandling

Søren Søndergaard (EL):

Hvis det her forslag det vedtages, betyder det, at efterretningstjenesterne og justitsministeren kan afgøre asylsager uden om udlændingemyndighederne, hvis de mener, at en person er til fare for statens sikkerhed.

Den afgørelse skal man så rette sig ind efter, den kan ikke ankes, personen må ikke få noget at vide om anklagerne og kan derfor ikke forsvare sig, og også personens advokat skal holdes i uvidenhed.

Og så, som noget efter vores opfattelse helt enestående, er det sådan, at det, man påstår er

en uafhængig institution, nemlig Flygtninge-nævnet, faktisk uden at gøre indsigelser skal smække hælene sammen og gummistemple et afslag uden at kende grundlaget for sagen.

Nu kan man jo påstå, at et vigtigt element i det danske asylsystem hidtil har været, at Udlændingestyrelsen rent faktisk har behandlet asylsager, og dens afgørelser har kunnet ankes til Flygtninge-nævnet. Den model med to instanser er efter vores opfattelse helt central i et retssystem generelt og ikke kun i asylsager. Derfor synes vi også, at det af retssikkerhedsmæssige grunde er bemærkelsesværdigt, hvis et flertal vil afskaffe det grundelement i retssystemet.

Kl. 22.25

Efter den 11. september har FN helt korrekt opfordret medlemslandene til at sikre sig mod terrorisme, bl.a. også ved at gøre alt for at terrorister ikke skjuler sig bag asylretten, og det er jo fint.

Men FN har ikke pålagt noget medlemsland at gennemføre et skuespil, at indføre en hemmelig retspleje og at fjerne mulighederne for, at anklagede kan forsvare sig. Men det er jo det, vi ser med det her forslag, som regeringen og støttepartierne Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet vil gennemføre. Efter vores opfattelse vil det naturligvis undergrave tilliden til, at der eksisterer et uafhængigt asylsystem.

FN har i øvrigt heller ikke besluttet, at landene skal gå ind for eksport af terrorister, og det er efter vores opfattelse konsekvensen af terrorpakken. Det er sådan set noget, jeg håber, at en række af de ordførere, der i tide og utide beklender sig meget til kampen mod terrorisme, kunne finde anledning til at gå op og forklare. Skulle Politiets Efterretningstjeneste nemlig finde en terrorist blandt asylansøgere, så er det efter Enhedslistens opfattelse fuldstændig soleklart, at den pågældende skal anklages, skal retsforfølges og skal ende i et fængsel. Det synes vi er den behandling, man skal give terrorister.

Men det er jo ikke det, Venstre og De Konservative og Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti mener, man skal gøre ved terrorister. De mener til gengæld, at man skal give dem afslag på asyl, uden at den pågældende skal kende grunden, og så skal de udsendes af landet.

Efter vores opfattelse har det ikke noget at gøre med bekæmpelse af terrorisme; det er eksport af terrorisme, og det er Enhedslisten meget imod. Det undrer os egentlig, at der ikke også er

andre partier, som er imod denne form for eksport af terrorisme og så i stedet for satser på bekæmpelse af terrorisme ved, at man anklager terrorister på dansk grund og sætter dem i fængsel, hvis man kan løfte bevisbyrden.

Terrorpakken rejser spørgsmålet, om danske dommere og advokater på længere sigt vil være villige til at gummistemple afslag i asylsager med bind for øjnene. Jeg tror ikke, det vil være tilfældet, og jeg tror bl.a. ikke, at det vil være tilfældet af den grund, at det jo ikke kan undgås, at der vil blive sat spørgsmålstejn ved alle de afgørelser, der træffes i Flygtningenævnet. Alle vil jo være underlagt den mistanke, at der i virkeligheden ligger andre motiver bag end dem, som er blevet fremført.

Derfor – for at fastholde Flygtningenævnet som en uafhængig instans, en domstolslignende instans, men såmænd også for at Danmark kan give sit ubetingede bidrag til kampen mod terrorisme i stedet for til eksport af terrorisme – afviser Enhedslisten det her forslag.

Anne Baastrup (SF):

SF har sammen med Enhedslisten lavet et relativt grundigt betækningsbidrag, så det vil jeg henvise til, idet jeg i øvrigt er meget enig med hr. Søren Søndergaards ordførertale her.

Hr. Søren Søndergaard nævnte bl.a. Flygtningenævnets domstolslignende karakter. I og med at man nu reelt fratager Flygtningenævnet muligheden for at kunne påtage sig opgaven selvstændigt at vurdere, hvorvidt der er et asylkrav eller ej, så står man i virkeligheden nu med en situation, når det her lovforslag bliver vedtaget på torsdag eller fredag – hvad jeg er ret sikker på, at det bliver – hvor man skal tage stilling til, hvorvidt Folketingets Ombudsmand stadig væk skal fastholde, at han ikke længere er kompetent direkte i sagerne vedrørende Flygtningenævnet.

For nogle år siden udvidede man Folketingets Ombudsmands kompetence til at omfatte kommunerne, og samtidig gennemgik man de forskellige nævn og råd, der havde en domstolslignende karakter. En af de ting, Ombudsmanden derved mistede kompetence over for, var Flygtningenævnets afgørelse.

Vi kan nu i virkeligheden sige, at med den her ændring af udlændingelovgivningen mister Flygtningenævnet sin selvstændige kompetence. Spørgsmålet er, om Folketingets Ombudsmand så ikke som følge heraf må være kompetent.

Forleden dag blev jeg kontaktet af en journalist, der lavede den omvendte historie af den, hr. Søren Søndergaard netop har beskrevet. Det drejer sig om et menneske, der søger asyl. Justitsministeren og efterretningstjenesten mener, at den pågældende er interessant for en fremmed efterretningstjeneste, men ønsker ikke at oplyse nogen herom, slet ikke den pågældende selv.

Kl. 22.30

Konstruktionen er så, at justitsministeren meddeler integrationsministeren, at han skal meddele Flygtningenævnet, at den pågældende skal have asyl, således at han ikke opdager det.

Ud over det, som hr. Søren Søndergaard har beskrevet, har ministeren jo også i forskellige svar netop vist det omvendte, for det hele det bliver jo meget hemmeligt i Flygtningenævnet.

Det korte af det lange er, at det, man gør med det her lovforslag, er, at man undergraver den respekt, som man sædvanligvis må have for Flygtningenævnet, og efter min bedste overbevisning er det et meget alvorligt tilbageskridt.

SF kan ikke støtte lovforslaget.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg skal ikke trætte med en lang redegørelse, der ligger jo masser af svar til udvalget. Jeg vil blot lige slå et par ting fast.

Det er ikke sådan, når regeringen, justitsministeren og integrationsministeren, vurderer, at en person er en sikkerhedsrisiko, at Flygtningenævnet så tvinges til at overtage denne vurdering og indbygge den i en afgørelse. Der er jo ikke tale om, at Flygtningenævnet skal stå inde for regeringens vurdering; der er altså ikke tale om, at regeringen kan fordreje Flygtningenævnets afgørelse.

Der er derimod tale om, at regeringen går ind og siger: Regeringen betragter denne person som en sikkerhedsrisiko, vedkommende kan ikke få asyl. Det er regeringens ansvar. Denne administrative beslutning kan som andre administrative beslutninger indbringes for domstolene ifølge grundlovens § 63.

Spørgsmålet om, hvorvidt personen skal hjemsendes eller udsendes, sendes ud af landet, er derimod en sag, som Flygtningenævnet suverænt afgør, for det er Flygtningenævnet, der i disse sager som i andre afgør, om folk kan sendes tilbage uden at risikere forfølgelse.

Derfor mener jeg heller ikke, at fru Anne Baastrup har ret i, at dette lovforslag fratager Flygtningenævnet muligheden for at afgøre asylsa-

ger. Jo, det er rigtigt nok, for så vidt som regeringen tager ansvaret. I disse sager, hvor regeringen vurderer, at der er en sikkerhedsrisiko, tager regeringen ansvaret for, at vedkommende ikke kan få asyl, men der er jo ikke tale om, at man øver pression over for Flygtningenævnet og siger, at nu skal de sørge for at lande på vores konklusion, og at de så selv må rode med præmisserne.

Det er klokkeklart, hvad der sker. Det er regeringen, der siger, at den person ikke kan få asyl, og det er derefter nævnet, der vurderer, om vedkommende kan sendes ud.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

For det første vil jeg godt bede integrationsministeren forholde sig til, om ministeren ikke mener, at terrorister skal strafforfølges og ikke udsendes af landet. Det er Enhedslistens holdning, og jeg kan slet ikke forstå, at det ikke er regeringens holdning ud fra det, regeringen hævder ved faste lejligheder. Terrorister hører til i fængsel, de hører ikke til i udlandet, og har vi folk, der er terrorister, skal vi ikke udsende dem, så skal vi strafforfølge dem. Er ministeren ikke enig i det?

For det andet er der spørgsmålet om, hvordan tingene konkret sker. Der forstår jeg på ministeren, at folk altså vil få at vide, at de ikke kan få lov at blive i landet, fordi de er en fare for statens sikkerhed, og at de ikke kan få asyl. Om de bliver udsendt, er noget, Flygtningenævnet afgør, men de kan ikke få asyl.

Det kan man så indbringe for en domstol. Kan man så i forbindelse med en domstolsbehandling få alle sagens dokumenter fremlagt? Det vil jeg bare bede ministeren om at bekræfte at man kan.

Kl. 22.35

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Hr. Søren Søndergaard mener, at terrorister skal strafforfølges.

Ja, vi har jo forhåbentlig en international straffedomstol på vej, og i det internationale samfund arbejder man jo på, at man kan få både terrorister og krigsforbrydere retsforfulgt, så det er et meget godt mål at sætte op.

Men terrorismelovgivningen går altså ud på, at man for at beskytte landet mod en sikkerhedsrisiko kan nægte, at den person, der truer sikkerheden, kan bruge asylvejen. Det kan man

nægte administrativt, og den afgørelse kan indbringes for domstolene.

I hvilket omfang domstolen i givet fald kan få alle oplysninger, skal jeg ikke kunne svare på, men jeg vil henholde mig til de helt almindelige regler, der gælder om den slags her i landet, for der er jo ikke noget usædvanligt i det. Det, det drejer sig om her, er, at domstolene i denne som i andre sager kan efterprøve øvrighedsmyndighedens grænser.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Stadig væk: Det, vi behandler, er et forslag om initiativer mod terrorisme. Der forstår jeg så regeringens holdning derhen, at mens man afventer den internationale straffedomstol, skal terrorister, der opfanges i Danmark, ikke retsforfølges og dømmes, men de skal nægtes asyl, og hvis ikke de risikerer forfølgelse i hjemlandet af asylrelevante grunde, skal de udsendes.

Det er simpelt hen at vende tingene fuldstændig på hovedet, i stedet for at Danmark påtager sig den forpligtelse, det er, hvis man har mistanke til folk om, at de er terrorister, så at rejse en sag mod dem og stille dem for en domstol. Men det er helt i overensstemmelse med den måde, regeringen og den tidligere regering har opført sig på i denne her sag, f.eks. omkring mere eller mindre kendte torturbøddler og mere eller mindre kendte folk, som har begået større forbrydelser.

Jeg synes, det er pinligt for regeringen, at den har den holdning, at den lægger op til, at man skal udsende terrorister i stedet for at strafforfølge dem.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Integrationsministeren behøver heller ikke at henvise til internationale straffedomstole eller andre. Vi står lige foran at vedtage ændringer i vores danske straffelovgivning, således at eventuelle handlinger begået i udlandet rent faktisk også kan straffes efter dansk ret.

Så sprang integrationsministeren meget elegant hen over et problem. Der foreligger jo så hemmelige oplysninger fra PET eller andre efterretningstjenester, som lægges til grund, hvor justitsministeren meddeler integrationsministeren: Denne person kan ikke få asyl, punktum. Integrationsministeren kan ikke få oplysning om hvorfor, Flygtningenævnet kan ikke få op-

lyst om hvorfor, for det er hemmeligbelagte oplysninger.

Så kommer vi jo så til sidst til den domstolsafgørelse efter grundlovens § 63: Hvad er det så for nogle oplysninger, domstolene kan få med henblik på at vurdere, om regeringen som udøvende myndighed rent faktisk har overholdt de regler, der gælder for regeringens virke?

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg kan ikke rigtig finde ud af, om det er en kort bemærkning til hr. Søren Søndergaard, eller om det er som ordfører. Jeg ved ikke rigtig, hvad jeg har fået lov til af formanden.

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Arnold har en kort bemærkning til den, hun ønsker at rette den til.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Tak. Det er så til hr. Søren Søndergaard. Jeg synes, hr. Søren Søndergaard var for langt ude, for ét er at nægte asyl til terrorister, og et andet er at retsforfølge dem. De to ting udelukker overhovedet ikke hinanden.

Det står jo faktisk i FN's Sikkerhedsråds resolution, at medlemsstaterne skal nægte at give asyl til eller beskyttelse af terrorister eller folk, der mistænkes for terrorisme, og det er præcis det, som dette lovforslag ønsker at opfylde. Det ændrer jo intet på, at man udmærket godt også i Danmark kan retsforfølge folk, der er mistænkt for terrorisme.

Så jeg synes ikke, at det med at give asyl og det med at retsforfølge modsiger hinanden. Man kan sagtens nægte at give asyl og samtidig retsforfølge en person, men ifølge FN's resolution skal vi altså nægte at give asyl.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jo, det står selvfølgelig i modsætning til hinanden, for ellers giver det jo ikke nogen mening, overhovedet ikke nogen mening, at den påståede terrorist ikke har mulighed for at få at vide, hvad det er, vedkommende er anklaget for.

Kl. 22.40

Hvis det var sådan, at de to ting fulgtes ad, hvad de selvfølgelig burde gøre, var det jo et spørgsmål om bare at køre en sag mod vedkommende, og så ville alle oplysninger jo komme frem i retssalen. Men det fremgår jo udtrykkeligt af lovforslaget, at hverken den, der er anklaget i

den her sag, eller den pågældendes advokat har adgang til at få oplysninger i sagen. Hvorfor? Af sikkerhedsmæssige grunde. Og det er selvfølgelig, fordi man ikke forbereder en retssag, men man forbereder en udsendelse, hvis det kan lade sig gøre.

Hvis det ikke kan lade sig gøre, må man forstå lovforslaget på den måde, at Flygtningenævnet af grunde, der taler for, at man ikke kan tage folk tilbage, meddeler vedkommende en eller anden form for opholdstilladelse i Danmark.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Når jeg går op og svarer igen, er det jo, fordi hr. Søren Søndergaard også har rettet et kraftigt angreb mod Det Radikale Venstre, og derfor føler jeg mig sådan set også kaldet til at sige noget nu.

Hr. Søren Søndergaard blander stadig væk tingene sammen, for én ting er asylsagen, og at man ikke skal give asyl til folk, der er mistænkt mod terrorisme. Hvis de kan udsendes til det land, hvor de har begået terrorhandlingen og retsforfølges der, mener jeg bestemt, det ville være at foretrække. Hvis de ikke kan det, kan vi godt retsforfølge dem i Danmark, og så begynder man at indlede en sag mod vedkommende.

Så jeg mener faktisk, at hr. Søren Søndergaard fortsat blander tingene sammen.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, egentlig har hr. Søren Søndergaard opbrugt sin kvote for korte bemærkninger, men jeg vil alligevel give ham mulighed for at svare.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jamen det problem kan vi jo løse meget simpelt. Det løser vi bare ved, at ministeren her fra Folketingets talerstol giver en klokkeklar garanti gående ud på, at det ingen sinde vil finde sted, at en person – efter denne lov – vil modtage afslag på et asyl via proceduren her og blive udsendt af landet uden at blive strafforfulgt enten i Danmark eller i hjemlandet.

Får vi den garanti, jamen så er der slet ikke noget problem. Så har vi nået en højere afklaring. Lur mig, jeg tror ikke, den garanti kommer, men vi kan jo vente et par sekunder, så kan vi jo konstatere det.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

25) Anden behandling af lovforslag nr. L 204: Forslag til lov om ændring af lov om energifgift af mineralolieprodukter m.v. (Ophævelse af afgiften på smøreolier, hydraulikolier og lign. og godtgørelse af genvundne benzindampe m.v.).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 30/4 2002. Første behandling 13/5 2002. Betænkning 22/5 2002).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Erik Mortensen (S):

Socialdemokratiet har jo også ladet sig overbevise om, at lovforslaget er i overensstemmelse med gældende EU-ret, så det har vi ikke nogen problemer med, men vi finder det selvfølgelig lidt bemærkelsesværdigt, at et provenutab på 120 mio. kr. ikke bliver anvist på nogen måde fra regeringens side. Det er efter vores opfattelse god parlamentarisk skik, at man ved en sådan manko også anviser, hvor pengene kommer fra.

Ministeren skriver i et skriftligt svar til udvalget:

»For at sikre det størst mulige råderum for reduktion af skatten på arbejdsindkomst fra 2004 agter regeringen således at hæve skatter og afgifter i forbindelse med finansloven for 2003.«

Det bliver selvfølgelig en spændende øvelse, for hvis der skal være råderum til skattelettelse, er det nok mere end de 120 mio. kr., vi taler om, kunne jeg forestille mig. Men vi er selvfølgelig

lidt interesseret i, når vi har et helt konkret objekt at tale om her, nemlig fjernelse af afgifter på smøreolie og hydraulikolier m.v. med et provenutab på 120 mio. kr., at så er det det, vi taler om.

Ministerens svar lægger jo op til en bred vifte af skattestigninger, og det kunne selvfølgelig være spændende at høre, hvordan det skal praktiseres ud over lige netop det konkrete i forbindelse med lovforslag nr. L 204.

Kl. 22.45

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg tror godt, hr. Erik Mortensen kender svaret.

Sagen er jo den, at ifølge den definition af skattestoppet, som hr. Erik Mortensen kender udmærket – har kunnet gøre sig bekendt med i hvert fald – er det sådan, at EU-bestemmelser af denne type vil kunne kompenseres ved forhøjelse på andre områder. Det er det, der fremgår af det svar, som hr. Erik Mortensen netop har refereret til, og det er denne øvelse, som vil foregå i forbindelse med den øvelse, der i øvrigt skal foregå til efteråret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

26) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 108:

Forslag til folketingsbeslutning om tilskud til praktikpladser.

Af Lene Jensen (S) m.fl. (Fremsat 7/5 2002).

Forslaget sattes til forhandling.